

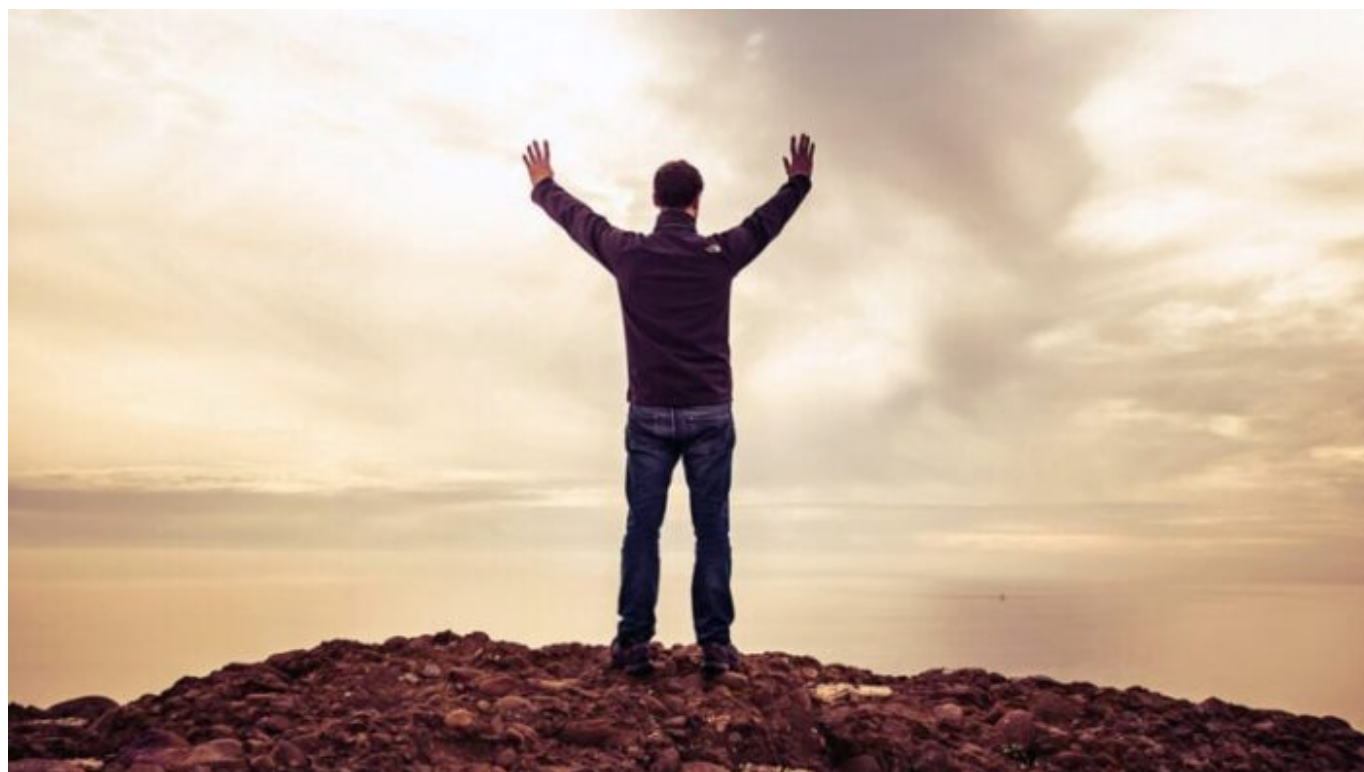
Zneužívání: 102. Průmysl „biblické mužnosti“ je podvod

Zneužívání

Průmysl „biblické mužnosti“ je podvod

Církev je posledním místem, kde by se kulturní stereotypy měly prosazovat jako biblická pravda.

(Foto: Guillaume de Germain/Unsplash/Creative Commons)

(RNS) - Tohle jsem před několika dny napsala na X a stále to koluje.

(Mimochodem, průmysl „biblického ženství“ je také podvod. Ale situace, která mě k mému příspěvku přiměla, tedy [propuštění Aarona Iveyho z pozice kazatele vedení bohoslužeb v texaském sboru kvůli neslušným textovkám s muži](#), byla dalším případem predátorského sexuálního chování kazatele prodávajícího poselství „biblického mužství“).

Všimněte si, že jsem neřekla, že „biblické mužství“ (jak je definováno, je otevřená otázka, proto ty uvozovky) je podvod. Řekla jsem, že *průmysl, který se kolem něj točí*, je podvod.

A tím mám na mysli definici, jako je tato v [Cambridgském slovníku](#): „*něco, co se vyrábí nebo je k dispozici ve velkém množství a vydělává hodně peněz.*“

Samozřejmě ne všechno, co se vyrábí nebo je k dispozici ve velkém množství a vydělává hodně peněz, je podvod. Proč bych tedy měla tvrdit, že konkrétní průmysl kolem „biblického mužství“ (stejně jako „biblického ženství“) je podvod?

Za prvé proto, že, jak bylo uvedeno výše, to, co představuje „biblické mužství/ženství“, nejenže není jasně definováno, ale jeho definice je velmi sporná. Tento termín koneckonců [vznikl](#) s cílem vymezit hranice, vytyčit hranice a vytvořit značku jako reakční krok uprostřed kulturních válek. Navíc obraty, které se v rámci diskurzu kolem „biblického mužství“ nejčastěji objevují, zkreslují (nebo dokonce překrucují) to, co Bible učí o ctnostech a charakteru mužů i žen.

David nebyl válečník v brnění; byl to pastýř s prakem vedený Hospodinem. Samsonova síla nepocházela z posilovacích lavic a zvedání končetin, ale z Hospodinova Ducha. Pavlovo napomenutí v 1. Korintským 16,13, abychom „jednali jako muži“, [znamená](#) v řeckém originále být odvážný a platí stejně pro muže i ženy, stejně jako všechny vlastnosti Kristova charakteru.

Za druhé, stejně jako ženské módní časopisy existují díky tomu, že vytvářejí potřeby a touhy, které by ženy jinak neměly, a pak nabízejí „řešení“ těchto vytvořených potřeb, mohou i křesťanské publikace fungovat na podobných kapitalistických a konzumních principech.

Některá témata – zejména ta, která se dotýkají naší základní identity a povolání – jsou náchylnější k manipulaci. Tato zranitelnost vyplývá ze základní lidské přirozenosti, ale když se k těmto základním lidským potřebám přidá ještě duchovní nebo náboženská vrstva, potenciál zneužití výrazně stoupá.

Stereotypy týkající se mužství a ženství jsou zakořeněny jak v přírodě, tak v kultuře. Jako všechny stereotypy vznikají z něčeho pravdivého. Povolání křesťana však kulturu přesahuje. Církev je posledním místem, kde by se kulturní stereotypy měly prosazovat jako biblická pravda. Vedoucí bohoslužeb, který nemá rád fotbal, by se kvůli tomu neměl cítit v církvi nepatřičně. Vedoucí prodeje, který je zbožným manželem, otcem a učitelem Bible, by se neměl cítit méně mužný, protože ho nebaví chodit do přírody. Ajťák, který většinou vaří, je stejně mužný jako ten, kdo nevaří.

O tyto příklady se se mnou při nedávném rozhovoru podělil Steve Bezner, kazatel sboru *Houston Northwest Church*. Řekl, že jakmile viděl, že se machismus zaměňuje s duchovní zralostí, změnilo to způsob, jakým učil a sloužil mužům ve svém sboru. Řekl, že místo toho, aby se spoléhal na bojovníka jako na metaforu mužnosti, vyzdvihuje Kristův charakter v celé jeho složitosti a zjišťuje, že muži v jeho sboru si díky tomu vedou lépe.

(Foto: Jon Tyson/Unsplash/Creative Commons)

Jistě, hranice mezi nabídkou tvůrčího díla nebo produktu a tím, že se z něj stane průmysl, může být tenká. Lekce a kázání o charakteru a zbožnosti ve všech našich rolích jsou dobré a potřebné. Myslím zejména na někoho, kdo učí principům mužnosti vězně nebo lidi bez otcovství, a tím důležitým způsobem mění jejich životy.

Navíc lidé, kteří o těchto věcech mluví, píší a vyučují, jsou jistě hodni svého platu. To, že něco něco stojí, z toho ještě nedělá průmysl.

Ale poselství, která se shromažďují v bouři knih, konferencí, videí, kurzů, cvičebnic, workshopů, webových stránek, podcastů a prohlášení, bezesporu průmyslem jsou. Navíc, když za tímto odvětvím stojí celebrity a osobnosti (často loutky větších jmen za oponou), hrozí, že se poselství ztratí za poslem.

A když lidé, kteří za tímto odvětvím stojí, toto poselství nedodržují nebo mu dokonce sami nevěří, jedná se o podvod. A to i v případě, že je poselství pravdivé. Stejně jako všechny stroje, i průmyslová odvětví mohou požírat lidi zaživa. A takové stroje překrucují nebo ničí samotné poselství evangelia.

Ve své nedávné knize „[The Evangelical Imagination](#)“ věnuji celou kapitolu pojmu „zlepšení“ a ukazuji, jak tento raně novověký koncept přispěl ke vzniku svépomocného hnutí v 19. století a jak se přenesl do dnešního křesťanského myšlení a praxe. Mnohé publikace zaměřené na „biblické mužství“ a „biblické ženství“ jsou jen pokračováním tohoto viktoriánského (a sekulárního) hnutí.

Jak ukazuje Daniel Vaca v knize „*Evangelikálové v sobě: Knihy a obchod s náboženstvím v Americe*“ (*Evangelicals Incorporated: Books and the Business of Religion in America*), vytvořil vydavatelský průmysl v průběhu 20. století „komerční náboženství“, v němž vydavatelé a knihkupci vytvářejí přání spotřebitelů spolu s autory a celebritami, kteří mají tyto potřeby naplnit. Vznikl tak začarovaný kruh, který vytváří poptávku, jež udržuje nabídku.

Tak vznikl „[evangelikální průmyslový komplex](#)“, termín, který v roce 2012 zavedla Skye Jethaniová. Výraz odkazuje na podobný výraz, který proslavil prezident Dwight Eisenhower ve svém projevu z roku 1961, v němž varoval před nezamýšlenými důsledky neomezené expanze americké armády a jejího samopodporujícího se zbrojního průmyslu: vojensko-průmyslový komplex.

Jak vojensko-průmyslový komplex, tak jeho současná evangelikální verze jsou poháněny systémovými ekonomickými silami, vysvětluje Jethani. V případě evangelikálního průmyslového komplexu je touto hnací ekonomickou silou křesťanský vydavatelský průmysl.

A nezamýšleným důsledkem je v tomto případě nekonečné šíření obrazů mužství (a ženství), které neustále rozšiřují apetit, který nemohou uspokojit, ale zároveň vedou stále dál a dál od toho jediného, který to dokáže.

Karen Swallow Prior

[Religion News Service](#)

Karen Swallow Prior

Karen Swallow Prior, Ph. D., je čtenářka, spisovatelka, řečnice a profesorka.

Je autorkou knih *The Evangelical Imagination: How Stories, Images, and Metaphors Created a Culture in Crisis* (Brazos, 2023); *On Reading Well: Finding the Good Life through Great Books* (Brazos 2018); *Divoké přesvědčení: Neobyčejný život Hannah More — básnířka, reformátorka, abolicionistka* (Thomas Nelson, 2014); a *Literature in the Soul of Me* (TS Poetry Press, 2012).

Je spolueditorkou *Cultural Engagement: A Crash Course in Contemporary Issues* (Zondervan 2019) a přispěla k řadě dalších knih.

Má měsíční sloupek pro *Religion News Service*. Její psaní se objevilo v *Christianity Today*, *New York Times*, *The Atlantic*, *The Washington Post*, *First Things*, *Vox*, *Think Christian*, *The Gospel Coalition* a na různých dalších místech.

Hostila podcast *Jane and Jesus*. Je přispívající redaktorkou pro komentáře, zakládající členkou *The Pelican Project* a senior Fellow na *Trinity Forum*. S manželem žijí na 100 let staré usedlosti ve

střední Virginii se psy, slepicemi a spoustou knih.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)